

Сергєєва Дарія Сергїївна,
студентка Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
Халапєіс Олексїй Владиславович,
доктор філософських наук,
професор Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ГРОШІ В ЖИТТІ ЛЮДИНИ

Раніше люди просто обмінювалися речами, продуктами харчування і навіть не замислювалися продавати, купувати, намагатися нажитися на комусь. Судячи з усього, їх це влаштовувало. Усі члени суспільства були рівні. Але знайшлась людина, яка вперше придумала гроші, і почалося...

Набирала обертів майнова диференціація. Люди ділилися на вищий, середній і бідний класи. Багаті люди могли дозволити собі багато, вони мали можливість забезпечити себе достойними умовами житла, повноцінним харчуванням, якісним одягом. Вони зверхньо ставилися до людей нижчих класів та брали їх до себе на принизливі роботи. З'явилась тенденція експлуатування чужої праці та насильницького підпорядкування, як наслідок розшарування суспільства. Згадайте хоча б долю рабів у Давньому Римі чи кріпаків у Київській Русі. Проаналізувавши ситуацію, яка була раніше і яка зараз, робимо висновок, нічого не змінилося, а все навіть стало критичніше.

Сьогодні гроші є інструментом для вирішення багатьох питань. Та помилковою є думка про те що цей інструмент – універсальний.

Гроші з нами роблять щось незрозуміле. Люди заради грошей готові вбивати, грабувати, жертвувати принципами, позиціями, дружніми стосунками та навіть сім'єю. Людина, яка має статки гадає, що який би вчинок чи злочин вона не скоїла, покарання можна оминати за допомогою грошей. І прикро те, що в наш час часто саме так і відбувається.

Є впевненість в тому, що якщо у тебе є гроші, багато грошей, то тобі дозволено майже все, або навіть все. І справа йдеться не про пару купюр з трьохзначними числами, а про великі сейфи або навіть спеціальні кімнати в банку для зберігання цих «бумажок».

Але є все таки те, що навіть гроші не в змозі вирішити. Наприклад, вилікувати людину. У тебе може бути стільки грошей, що їх вистачить, щоб вилікувати пів-країни, але вони не зможуть вилікувати одну важливу для тебе людину. Заплатити можна лікарю, але не хворобі.

Також, як відомо, люди, що мають статки, мають бажання бути при владі, і чим більше коштів з'являється, тим більшою є жага підпорядкувати всіх. Як правило, мало уваги звертається у такому випадку на досвід, професіоналізм і здібності. Схема зазвичай одна: чим багатше, тим впливовіше, усі

проблемні питання вирішуються за допомогою грошей. На сьогодні, на жаль, переважна частина керівників від локальних до державних саме так до влади і прийшли. Їх не хвилює майбутнє справи, якій вони дали старт.

Та будемо все ж сподіватися, що є винятки. Уявіть особистість, яка, окрім грошей, що безумовно, є важливим чинником подальшого успіху, має величезне бажання плідно працювати і використовувати гроші з користю, вкладаючи їх у справу, прагне розвиватися сама і покращувати оточення, далі – державу і згодом перейти до модернізації суспільства в цілому; вона є амбіційною, впевненою і цілеспрямованою. Досить привабливий варіант, чи не так?

Окрім цього, на нашу думку, кожен з нас час від часу у перерві між роботою мріяв про казковий відпочинок. Так от як щодо використання грошей з метою, наприклад, саморозвитку. Мабуть, жоден не відмовився б від навколосвітньої подорожі. Очевидно, перспективи відкриваються нереальні: незабутні пригоди, екстрим, знайомство із зарубіжною культурою, відкриття безлічі нового, переймання іноземного досвіду, перегляд життєвих цінностей і пріоритетів, цікаві зустрічі, долучення до прекрасного і ще незліченна кількість можливостей. У цьому випадку без коштів не обійтись. Виходить, великі гроші – не завжди погано.

Зазвичай багаті тяготіють до мандрування, пізнання світу, мистецтва, що надихає. Тобто робимо висновок, що вислів «не в грошах щастя» є суперечливим. Звісно, що гроші як такі не є ознакою добробуту та успіху. Приводом для щастя є результат правильного використання грошей як засобу для реалізації грандіозних бажань.

Інший варіант розумного використання грошей – освіта. Як кажуть, досконалості нема межі. З погляду на те, що безкоштовна якісна освіта у сучасному світі – це не що інше як міф, а багатогранні спеціалісти є затребуваними, то, на нашу думку, вкладення коштів в освіту є досить вдалим.

Досить цікавим є явище ставлення до грошей. Чи помічали ви коли небудь тенденцію, що люди, які з дитинства жили в достатку і не відчували браку коштів іноді звертають набагато менше уваги на свої багатства. Для таких людей, гроші не відіграють надто великої цінності, вони не є ореолом святості. Багатії не ставлять гроші понад усе. На мою думку, такі люди є щасливими, але не через багатство, ні, а через те, що вони не витрачають час на доведення свого статусу у суспільстві, як це роблять люди, які відчувають брак коштів. Дійсно, багаті люди, а це на мою думку ті, які поряд з матеріальним мають і внутрішнє душевне багатство, зазвичай не показують свої статки, їх життя не зосереджене лише навколо коштів. Як не парадоксально, люди, які мають надлишок грошей, використовують їх більш обдуманно і з користю. Одним із прикладів є благочинність.

На додаток зазначимо, гроші у всі часи відігравали велику роль у житті суспільства. Та все ж таки треба пам'ятати, що гроші є важливим, але не найважливішим життєвим ресурсом. Є люди, які переоцінюють їх роль, поклада-

ючи усе життя на заробіток. Виходить подвійна ситуація. З одного боку, ви працюєте, не покладаючи рук у гонитві за кращим життям та прагненням забезпечити сім'ю усім необхідним. Але з іншого – виникає питання чи варто воно того, якщо ви не з'являєтеся вдома кілька днів поспіль. Звісно, за допомогою грошей можна зробити життя яскравішим, емоційнішим і насиченішим. Але чи варто приділяти коштам настільки багато уваги? І зрештою, який сенс у грошах, коли ви постійно зайняті і не маєте часу на їх витрачення?

Бібліографічні посилання:

1. Алмазова, О. Л., Дубонос, Л. А. Рынок против рынка. Москва: Финансы и статистика, 1993. 336 с.
2. Красавина, Л. Н. Деньги. Большая российская энциклопедия. Москва: БРЭ, 2007. – Т. 8. – С. 542.

Сердюченко Юлія Олександрівна,
аспірантка Запорізького
Національного Університету

**TEACHING DIALOGICAL SPEECH: COMMON
PROBLEMS AND SOLUTIONS**

The main purpose of teaching dialogical speech is to develop students' ability to communicate verbally in a variety of situations. The dialogue is an interpersonal communication, which is bilateral. Dialogical speech is characterized by spontaneity, presence of a single situation, contact between interlocutors, etc. The most common types of dialogues, which can be considered as the basis of teaching dialogical speech, are the following: question-answer; question - counter question; the message and the question caused by it; the message and the message caused by it; the message and the follow-up replica, which continues or supplements the expressed idea. The dialogue is usually based on such basic types of discourses as common / business conversations, interviews, discussions, disputes.

Any foreign language communicative skill is based on the automated fixed operations due to a variety of training / preparatory and communication exercises selected by a teacher when teaching dialogical speech. The types of exercises and the nature of the activities associated with their implementation will vary depending on the stage of training and the level of complexity of the expressed text. For example, a student who begins learning a language has a much lower memory capacity in a foreign language than in their native one, so additional exercises will be needed to develop the same skill.

The system of exercises for teaching dialogical speech is divided into two main subsystems: preparatory exercises and communicative ones.

Preparatory exercises include, as a rule, imitation; modification of sentences;